

Використовуючи рівняння (11), можна переписати рівняння (12) як $\hat{\omega} > \left(\frac{k_i}{k_n}\right)\hat{\omega}_u$, де $k_i = \frac{K_i}{L_i}$ і $k_n = \frac{K_n}{L_n}$. Це доводить, що $\hat{\omega} > \hat{\omega}_u$ при $k_i > k_n$. Отже, можна зробити висновок про те, що приплив ПІІ у малу відкриту економіку провокує збільшення заробітної плати як для кваліфікованої, так і некваліфікованої робочої сили, одночасно знижуючи віддачу на внутрішній капітал. Окрім того, ПІІ збільшують секторальний розрив між рівнями оплати праці, загострюючи у такий спосіб майнову нерівність.

Список літератури:

1. Oladi R. Foreign Direct Investment, Non-Traded Goods and Real Wages / R. Oladi, J. Gilbert, H. Beladi // Pacific Economic Review. – 2011. – Vol. 16. – No. 1. – P. 36-41.
2. Das S. P. Foreign Direct Investment and the Relative Wage in a Developing Economy / S. P. Das // Journal of Development Economics. – 2002. – No. 67. – P. 55-77.

Максим ВОЙЧУК

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

РОЗВИТОК ВНУТРІШНЬОГО ЕКОЛОГІЧНОГО РИНКУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ІНСТИТУЦІЙНА СКЛАДОВА

Особливості інфраструктури внутрішнього екологічного ринку Співтовариства визначаються функціонуванням на ньому не тільки безпосередніх споживачів та виробників, якими одночасно є держави, приватні підприємства, індивідуальні особи, а й наявністю структур, що мають статус спеціальних установ ЄС, і досить часто є ключовими регуляторами даного ринку. Специфіка даного ринку зумовлена власне сутнісними характеристиками інтеграційного об'єднання, адже створення єдиної гармонізованої економічної системи передбачає наявність наднаціональних органів управління, що частково перебирають функції відповідних національних установ, тим самим кількісно та якісно розширюючи інфраструктуру ринку. Відповідно дану ринкову інфраструктуру варто розглядати крізь призму інституційної складової.

До ключових наднаціональних органів, що є елементами інфраструктури даного ринку та мають безпосередній вплив на його розвиток варто віднести Комісію ЄС, Суд ЄС та Європейську Раду. Варто зауважити, що це органи, що мають статус де-юре інституцій Співтовариства. Проте існує група організацій, що де-факто мають вплив на розвиток екологічного ринку, та мають статус неофіційних інституцій ЄС й впливають та використовуються як ринкові регулятори.

Організаціями, що де-факто мають статус загальноєвропейських та є елементами інфраструктури внутрішнього екологічного ринку є *Європейський комітет зі стандартизації (Comite europeen de normalisation, CEN)* та *Європейський комітет зі стандартизації в електротехніці (Comite europeen de normalisation en elecrotechnique, CENELEC)*.

Основна мета CEN – сприяння розвитку торгівлі товарами та послугами шляхом розробки європейських стандартів (євронорм, EN), на які могли б посилатися в своїх директивах ЄС, ЄАВТ та інші міжурядові організації, шляхом забезпечення однакового застосування в країнах-членах міжнародних стандартів ISO та ІЕС; співробітництво з усіма організаціями регіону, що займаються стандартизацією; надання послуг з сертифікації на відповідність європейським стандартам (євронормам) [1].

Основна мета СЕНЕЛЕК – розробка стандартів на електротехнічну продукцію у тісній співпраці з ЄС і ЄАВТ. Стандарти СЕНЕЛЕК розглядаються як необхідний засіб для створення єдиного європейського ринку[2].

Євронорми СЕНЕЛЕК (EN) – це європейський стандарт з узгодженим технічним текстом, що приймається країнами-членами як національний нормативний документ [3, с. 108].

Що стосується власне учасників ринку, то сюди традиційно відносять домашні господарства, малі, середні та великі компанії. Вони власне є ключовими гравцями на ринку, і виступають як виробниками так і споживачами. Причому, специфіка внутрішнього екологічного ринку полягає у тому, що досить часто компанії важко віднести до суто «екологічних», тобто таких, що є суб'єктами тільки екологічного ринку. Варто зазначити, що визначальна роль надається малим підприємствам (SMEs), які є ключовими гравцями на ринку відповідно до Single Market Act I [4] та Single Market Act II [5].

Таким чином, інфраструктура ринку є одним з ключових факторів його стійкого розвитку та успішного функціонування. Елементи інфраструктури, що існують відокремлено в просторі, перебувають у тісному взаємозв'язку між собою та об'єктами й суб'єктами ринку. В комплексі всі елементи ринку становлять цілісну систему, рівень розвитку якої визначається якістю, кількістю та ефективністю функціонування та взаємовідносин основних його складових.

Список літератури:

1. CEN: The Official Page [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.cen.eu/cen/pages/default.aspx>
2. CENELEC: The Official Page [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.cenelec.eu/>
3. Королько С. Планування робіт з національної стандартизації / С. Королько, В. Шаповал, Я. Юзьків // Стандартизація, сертифікація, якість. – 2009. – № 4. – С. 10-17
4. Single Market act I [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0206:FIN:EN:PDF>
5. Single Market act II [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ec.europa.eu/internal_market/smact/docs/single-market-act1_en.pdf

Юлія ГЕРУС

Національний університет ДПС України, м. Ірпінь

ВПЛИВ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄВРОПЕСЬКИМ СОЮЗОМ НА РИНОК ДОБРОВОЛЬНОГО МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ

За роки незалежності України угоду про асоціацію з ЄС вважають найважливішим та найперспективнішим нормативним документом, що охоплює усі сфери економіки, у тому числі і ринок добровільного медичного страхування.

Вона засвідчує зближення нашої країни до стандартів країн Європейського союзу, тому на думку Президента Ліги страхових організацій України, Олександра Залетова, ринок добровільного медичного страхування у даному процесі спіткає до:

- відкриття дочірніх компаній і філій європейських страховиків;
- проведення медичної реформи;
- введення електронної форми полюса та інше [1].

Основна ціль переформатування ринку медичного страхування полягає у пом'якшенні загальної складної ситуації у сфері охорони здоров'я. На нашу думку, *по-перше*, відкриття зарубіжних дочірніх компаній посилить конкуренцію між українськими та європейськими страховиками. Це зумовить появу нових страхових програм, орієнтованих на потреби клієнтів, адже страхові компанії прагнутимуть створити як найвигідніші та найдоступніші медичні програми. Така «здорова» конкуренція забезпечить розвиток ринку добровільного медичного страхування. *По-друге*, у зв'язку з тим, що безоплатна медицина протягом 1991-2014 рр. продемонструвала свою неефективність проведення медичної реформи має першочергове значення. Його можна здійснити за допомогою введення обов'язкового медичного страхування, як основного механізму залучення страхових соціальних платежів до фонду медичного страхування, кошти якого будуть спрямовані на надання медичної допомоги населенню. *По-третє*, електронна форма полюса значно полегшить обслуговування застрахованих осіб. Вищезазначене свідчить, що виконання даних пунктів